

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Intrării Maicii Domnului în Biserică

Sunt aici, și aștept să intru în carte cuvânt cu sărbătoarea împărătească din ziua aceasta.

Ridicați-vă și deschideți Domnului, fiilor veghetori pentru venirea Mea cuvânt pe pământ în vremea Mea cu voi și cu poporul credincios venirii Mele, și pe care mereu, mereu îl îndemn ca să nu uite, și îi dau puteri și tot puteri să împlinească el voia Mea pe pământ pentru ca să vin la el și să-l călăuzesc de aproape și să nu-l las să adoarmă în neveghe pentru Mine, pentru sfinții cu care vin la el, și punem masă cerească, și pe ea har peste har, har peste poporul cuvântului Meu, fiilor.

Îmbrac în pace cerească duhul zilei de praznic pentru mama Mea Fecioara. Cu har de cuvânt Ne lăsăm peste voi, fiilor. Multă îngrijire vă trebuie vouă pentru mersul Meu prin voi de la cer la pământ, și apoi peste pământ. Cu multă purtare de grijă veghează cei din cer peste cetate și peste voi, și voiesc să văd că aveți sfială sfântă tot timpul și aplecare dulce sub purtarea de grijă a cerului peste voi, o, fiilor. Spun aceasta vouă și celor credincioși fii ai poporului cuvântului Meu. Modelul lăsat este mama Mea Fecioara. Purtarea și aplecarea, duhul și iubirea, frumusețea sufletului și a feței, toate străluceau din ea în afară și toate lucrau, și intrau în veșnicie toate clipele vieții ei și avea în cer bogăție de viață strânsă fir cu fir, și toate o așteptau și o doreau în slava cea de sus a ei.

O, așa ai fost tu în zilele tale de pe pământ, mama Mea, și nici o frântură nu s-a pierdut din viața ta de zi cu zi ca să nu fie pe potrivea celor de sus din cer, mama Mea, și totul prin aplecarea ta, prin frumusețea purtării tale, căci tot o dăruire, tot o iubire, tot o mângâiere erai pentru cei din cer care-ți așteptau sosirea acasă lângă Fiul tău și lângă Tatăl.

O, ce micuță ai stat, mamă! Aplecarea și supunerea te-au umplut de har de micuță și te-au păstrat în har până peste vecii, după cum și îngerul te-a numit cea plină de har. E ziua ta de intrare sub supunere, sub ascultarea celor ce te-au primit la templu ca să slujești prin toate lui Dumnezeu, mamă. Harul lui Dumnezeu a crescut odată cu tine în sufletul și în purtarea ta și erai o minune a lui Dumnezeu înaintea privirilor puterilor cerești și îngerești, care te slujeau și cărora le slujeai, mama Mea. Ai fost chipul și simbolul omului nou, după asemănarea lui Dumnezeu, așa cum a dorit de la început Dumnezeu să fie omul pe pământ după ce Dumnezeu l-a zidit pe el.

Să binecuvântăm această dulce zi de amintire, o, mamă a Fiului lui Dumnezeu Tatăl. Tu ești din partea Domnului împărăteasă a cerului și a pământului și ești slăvită prin Scripturi cu acest rang sfânt, și hai să te dăruiești la masa cea de azi și să împărțim apoi din ea, mama Mea!

— *O, Fiule frumos al Împăratului Dumnezeu Tatăl și al meu, e mare taina lucrărilor cerești și îngerești între cer și pământ, dar a rămas prea pământesc omul zidit de Dumnezeu și toți cei ieșiți din el ca să poată înțelege omul taina lui Dumnezeu atât de mult lucrătoare, atât de mult, Fiule Iisus. O, e multă durere strânsă în cer de la tot omul. E prea pământesc omul, se oprește pentru sine, nu se dă lui Dumnezeu și își pierde viața zi după zi și nu-și strânge în cer ca să aibă viață cu Dumnezeu apoi. Omul este fără minte, și-a pierdut-o prin ieșirea de sub ascultare de Tatăl său Dumnezeu și de atunci face ce voiește el și își alege ce să facă, ce să fie, iar Dumnezeu nu mai are dreptul peste viața lui.*

O, ce mult te-ai depărtat de Tatăl Făcătorul, omule pribeag! Ai pierdut calea spre acasă. Rătăcești buimac printre toți cei ca și tine lipsiți de Dumnezeu și nu mai știi să-ți privești pașii pribegi și tot mai pribegi spre țara părinților tăi și ești pe calea lumii fără Dumnezeu și umbli gol ca și toți cei lipsiți de veșmânt, dar cine să te facă să crezi că n-ai hăinuță, că

nu mai vrei din cer să ai și să porți? Lipsa din inima ta a poruncii iubirii de Dumnezeu ți-a schimbat ființa și te-a înstrăinat de Tatăl tău din cer. Dai să te tot minți că-L iubești pe Dumnezeu, că ești al Său, când tu slujești la tot ce te desparte de părtășia cu Dumnezeu, de statul tău sub ascultarea de El așa cum am stat eu pe pământ încă de pruncuță slujindu-L numai Lui prin lepădarea de sine ca să fie numai Dumnezeu voia mea. Tu însă îți alegi ce să faci, ce să fii, ce să ai, o, și nu știi ce faci și cât de mult Îl disprețuiești pe Dumnezeu Tatăl și pe toți cei din cer, căci ți-ai ales pământul și trufia de a fi propriul stăpân al pașilor vieții tale. Toate acestea ale tale ți le amintesc ca să știi cât de mult L-ai părăsit pe Dumnezeu și cât de departe de dragostea Lui stai.

Omul ar fi să lucreze numai pentru Dumnezeu totul, și nimic pentru sine. El însă are familie, are copii, are griji, și iată, se zbate în ele și n-are vreme să se uite în sus la sărăcia pe care și-a strâns-o în cer, căci el și-a ales pământul și a uitat că-și pierde viața și că nu și-o strânge ca să aibă în cer.

O, Fiule Iisus, așa m-a purtat Duhul să grăiesc acum, căci pierderea omului doare, iar durerea aceasta crește cu fiecare clipă, cu fiecare om care nu-și trăiește pentru Dumnezeu viața lui pe pământ. Lucrarea omului a fost să fie raiul, paza și lucrul cel de rai, și apoi intrarea lui în odihnă, în averea cea de rai.

O, dacă în rai nu a dat omul să asculte, cum să poată asculta el pe pământ de lucrarea raiului? Nu vrea omul să lucreze și să ocrotească raiul, o, nu vrea. Voiesc să-l înduioșez pe om prin grăirea mea de azi și să se întoarcă să lucreze ce i-a dat Dumnezeu să lucreze, și să asculte așa și să ceară cu rugăciune plânsă inimă nouă să-i dăruiască Tatăl, căci omul s-a pierdut de Dumnezeu și nu mai are nici o părtășie cu Tatăl său, o, nu mai are, ca și fiul risipitor plecat de la părinți și mâncând roșcove cu porcii, cu fiii lumii, cu cei ce au părăsit ei pe Tatăl Dumnezeu.

O, voi, cei care rătăciți fără Tatăl, faceți-vă cunoscuți lui Dumnezeu! Părăsiți calea lumii și spuneți cu suspine: Tată, am greșit, primește-mă și mă iartă și apoi să-Ți fiu supus, și lucrător cu Tine ca să capăt înapoi viața risipită. Așa să ne ajuți pe noi, pe toți. Amin.

— O, câtă aplecare spre om, câtă stăruință ai pus în cuvânt ca să învii dorul de Dumnezeu în om, mamă!

O, fiu creștin, ca să-ți pot primi rugăciunea trebuie să fii cunoscut, să te cunosc, să te faci cunoscut lui Dumnezeu, și apoi să semeni cu Mine după ce primești de la Mine, și așa ești tu fiu al lui Dumnezeu. Iată, creștinii care au trecut prin acest popor nu au făcut așa înaintea Mea și au lucrat altfel, au dat să caute să le fac Eu voia, dar Eu nu sunt ca omul, căci sunt Dumnezeu. O, nu se suie la cer miros de bună mireasmă dacă jertfa lucrului duhului și al mâinii nu se face cu o mare iubire. Numai ce este din o mare iubire ajunge o bună mireasmă la cer, altfel nu are nici o plată dăruirea.

Fiilor, fiilor, cereți peste cei de pe pământ lucrarea harului să vină. Harul cel de sus îl poate ajuta pe om, pe creștin, căci trebuie să-L poarte omul pe Dumnezeu, și apoi să vină peste el darul prin care să-L slujească pe Domnul, dar fără să-și facă omul socoteala pentru el însuși, pentru meritele slujirii lui, ci să socotească doar că este păcătos și dator lui Dumnezeu pentru viața sa, că iată, trufia nu-l slăbește ca să-și piardă umilința inimii, ci îl cuprinde de peste tot și-și pierde omul pocăința, pierde acest mare har care-i întărește aplecarea și supunerea, o, și greu mai este să aibă omul minte prin care să poată Domnul, Care a murit pe cruce pentru om!

O, creștine, nu uita că am murit pe cruce pentru tine. Păstrează-ți duioșia pentru ranele și disprețul pe care le-am purtat cu crucea în spate și cu răstignirea pe ea a trupului Meu dumnezeiesc, și așa să-ți poți păstra pocăința trează și vie mereu, că iată cât rău îți faci ție și lui Dumnezeu când uiți ce plată rușinoasă a purtat Fiul lui Dumnezeu pentru tine de la mai-

marii lumii de pe pământ, lumea în mijlocul căreia tu îți petreci viața lipsit de dragostea de Dumnezeu.

O, nu uita, creștine, că Dumnezeu este dragoste, și tot așa sunt și cei ai Lui pe pământ. Iată ce face dragostea! Dragostea M-a pus pe cruce, nu altceva înseamnă dragostea. Întrebă-te dacă ești în dragoste uitându-te ce face dragostea, căci Dumnezeu S-a smerit spre batjocură ca să nu mai fii tu pedepsit pentru multele tale păcate, pentru despărțirea ta de El, pentru înstrăinarea ta de Domnul, iar El te-a iubit și S-a smerit în locul tău și nu-ți cere decât să-L recunoști ca pe Cel ce-ți dă salvarea.

Am grăit despre depărtarea de Dumnezeu a omului și despre iubirea Mea, care-l poate înduioșa spre pocăință, spre dobândirea harului sfânt asupra celor ce sunt de partea Mea pe calea vieții lor.

Mi-e milă de toți oamenii, Mi-e milă mai mult decât acum două mii de ani când M-am smerit pe cruce ca să Mă dau răscumpărare pentru salvarea omului. O, Mi-e milă și mai mult ca atunci, Mi-e milă când văd omul risipindu-și zilele vieții fără să-și agonisească lângă Mine în cer loc sfânt pentru venirea lui la Mine după ce sfârșește mersul pe pământ.

O, omule, vino la Domnul! Dacă nu vii de mic, vino măcar când cazi sub sarcina păcatelor tale multe și te doare sub ele! Vino să-ți fie milă de Mine că am suferit de la tine! Vino să crești pentru palatele cerești, pentru Sfânta Sfintelor Domnului, pentru Ierusalimul pe care voiesc să-l dăruiesc acum, la sfârșit de timp, celor ce ascultă de Dumnezeu și de venirea Mea cea cu slavă de cuvânt pe pământ, căci voiesc să fac raiul pe pământ și să-l așez înaintea celor care au iubit pe Domnul cu toată aplecarea, cu râu de pocăință în inima lor pentru multele lor păcate! Nimeni nu merită ceva de la Dumnezeu, dar cei ce au în inimă pocăință intră sub harul iertării, ca tâlharul care s-a pocăit și l-am luat cu Mine în rai ca pildă de pocăință pentru cei păcătoși care stau de partea lui Dumnezeu pentru greșalele lor.

Și acum, fiilor, lăsăm pana jos și rămânem în duhul pocăinței, în duhul raiului. Aveți grijă să învățați să păziți și să lucrați raiul, adică să păstrați pocăința și lucrarea cea pentru Domnul, iar pentru voi lucrez Eu după cât vă este de mare harul pocăinței, și învățați voi aceasta de la mama Mea, de la ea, fiilor. Ea s-a păstrat mică și aplecată și așa a slujit lui Dumnezeu, numai lui Dumnezeu până ce a ajuns la locul pentru care a slujit pe pământ ca să-l aibă apoi, adică până la Mine, până la Fiul ei, Care a murit în locul fiecărui om care se pocăiește pentru împărăția cerurilor.

Pace vouă acum! Harul cuvântului din ziua aceasta de praznic sfânt să vă îndestuleze de har pe voi! Aceasta vă doresc Eu, aceasta vă și dăruiesc, și spun: Har, har peste voi, o, fiilor! Amin, amin, amin.

21-11/04-12-2022